

Erasmus Élménybeszámoló – Limerick, Írország

Kovács Marcell vagyok, harmadéves pszichológia BA hallgató. Az 5. félévben sikerült bekerülnöm az Erasmus programba, amivel Írországban, Limerickben tudtam tölteni a félévemet.

Kifejezetten ad hoc döntés volt. Eleinte, azt gondolván már késő bánat - úgyis csak mesteren ésszerű már mennem - tájékozódás gyanánt kezdtem neki a folyamatnak. Ekkor jöttem rá, hogy majdhogynem tökéletesen összeáll többek között a magánéletem és a tanulmányaim hogy éljek a lehetőséggel, még ha csak két napom is van leadni a jelentkezést. Ha esetleg meggondolnám magam még visszaléphetek, átadhatom a helyem.

Írország, de miért?

Írországot még egy korábbi baráti beszélgetés során választottam ki. Sok időn keresztül tanultam angolul, mégsem volt ezelőtt lehetőségem anyanyelvi országba látogatni. Írországban ezt át tudnám élni, amellet hogy kevésbé kell a nyelvi akadályok miatt aggódnom, maximum a kiejtésükön. Ezen felül a lélegzetelállító természeti képei és a mulatságos, barátságos, minden helyzet szépségét és lehetőségeit előtérbe helyező, mégis ezalatt melankolikus sztereotíp ír életfelfogást kifejezetten szimpatikusnak gondoltam.

Milyenek az írek? (nagy vonalakban)

A híres közvetlenség, barátságosság, nyitottság csaknem arcon csapott már a Dublini reptértől kezdődően. Mire estére Limerickbe értem körülbelül öten szólítottak le gondolkozás nélkül. Ez a busz indulásáról érdeklődés, vagy az idő megkérdezésétől teljes beszélgetésig terjedt. Későbbi élményeim alapján is nehéz nem szóba elegyedni velük, a bolti kasszás is szívesen elbeszélget az emberrel, akarva akaratlanul. Egyik alkalommal egy könyvesbolt eladója majdnem fél órán át okított minket barátságosan egy tradicionális helyi ételfajtaról, próbáltuk-e, mi a történelme és hogy manapság már aligha lehet rátalálni.

Fontos viszont megjegyezni, hogy ez a hozzáállás nagyjából az itthon megszokott szöges ellentéte. Itthon ha valaki nagyritkán érdeklődve megszólít és beszélgetünk vele akkor mondhatni ismerősökként gondolunk egymásra, legalábbis szerintem. Kint viszont amilyen könnyedén jön, - kifejezett kultúrája van a közvetlenségnek - annyira kezelik ezt csak ennek. Nem kell magunkra venni vagy azt gondolni valamit rosszul csináltunk ha szó nélkül faképnél hagynak minket váratlanul egy ilyesféle szóváltás után. Ez a megszokott, hiába érződhet magasröptű szimpatizálásnak a helyzet, ha az egyik félnek más dolga akad vagy egyszerűen megunta az interakciót kérdés nélkül tovább áll.

Jó eséllyel felmerülő kérdés lehet még az akcentus. Összességében helyén van az angolom azt hiszem, nem okozott jellemzően problémát az emberek megértése. Legtöbben értelmezhető kiejtéssel beszélnek, de természetesen érezhetően írek. Vannak az ország minden tájáról emberek, így megvolt az a szűk réteg akinek örültem ha elcsíptem a mondandójának felét. Szerencsére örömmel megismétlik és elnézőek ezzel, semmi ok az aggodalomra, de nem árt gyakorolni a mosolyogva bólogatás művészetét az ilyen helyzetekre. A grand és class szavakkal pedig sokat találkozni, mindkettő igazából csak azt jelenti hogy valami tök jó. :)

Utolsóként az öltözködésre térnék ki. Csaknem minden ismerősömnnek feltűnt, hogy mennyire alulöltözöttek. Ha esik ha fúj shortban és szoknyában mennek mindenhova, esetleg macinaciban. Egyikőjük azt mesélte az első kabátját kanadába menet vette egyetemista korában már, addig nem kellett. Valamennyire érthető, megszokták már az időt és összességében mérsékeltebb a hőmérsékletingadozás kint, de öt fokban, három réteg ruhában is volt hogy fáztam a szél és páratartalom miatt, beérve pedig tátott szájjal néztem hogy sokan majdnem alsóneműben álldogálnak.

Maga az egyetem

Az campus hatalmas. Szaktól függően valamennyire egy környéket kell megtanulni kezelni eleinte, de bele lehet jönni a navigálásba idővel, persze szemre, nem pontosan tudni mi micsoda. Pszichosként a main buildingben volt az óráim java, ami szabadulósobaként is megállná a helyét. Rengeteg helyen lehet üldögelni, tanulni, időt tölteni, pont a mi félévünk előtt lett készen az új Student Life Building, ami csak hallgatói időölés céljára lett építve billiárd asztallal, stúdióval, mindennel, termeket is lehet foglalni 'közös tanulás' címszó alatt bármire.

Az egyetemnek van két saját kocsmája/klubja/bárja. Mindkettővel bőven fog találkozni az ember ha kiutazik, egészen hangulatosak és nem drágábbak az átlag alapból is magas ír árakhoz képest. A Scholars nappal kávézóként üzemelő kisebb hely, hétfőnként a Music Society open mic estéinek ad helyet. A Stables a fő helység, itt napközben étterem is üzemel, éjszakánként éjjelig bezárólag pedig kocsmaként üzemel. Keddenként a Techno Tuesday és péntekenként az International Night külföldi hallgatóknak létesített bulizási lehetőségeknek ad otthont, minkettő teljesen ingyenesen látogatható ha az egyszeri támogatói matricát megvesszük kvázi fillérékért. Egyszeri események is voltak, mint például a Diwali (Indiai fényünnep), College Christmas (előkarácsonyi ivászat az egyetemeken), Halloween vagy Pitbull (az énekes, nem a kutya) party. Ezekre viszont külön belépő kellett jellemzően.

A külföldi diákoknak lett létesítve a Globe épület, ahol nagyjából hetente rendeztek különféle regisztrációhoz kötött eseményeket, volt Tayto (ír chips márka) sandwich készítés, kutyasimogatás, zenés est.

Az órák közül nekem a legtöbb már nem nyújtott újat, mivel már itthon megcsináltam a megfelelőjét. Egy katalógusból válogathatunk kedvünkre, ameddig a többség a szakunk alá esik

maradéknak bármit felvehetünk. Én egy szintetizátoros órát is felvettem ami messze a legjobban tetszett, kis csoportban profi oktatóval és felszereléssel dolgoztunk, érdemes ilyen külön órákat is felvenni. Maga az oktatás jó minőségű, de nem éreztem hatalmas különbséget az itthonihoz képest, inkább a felszereltségben, rendszerezésben volt szembetűnően jobb. A számonkérések jellemzően beadandók (ppt, poszter, videó stb.) és esszék voltak, nem volt egy vizsgám sem. Teljesíthetőek a követelmények, de sok időt vesznek igénybe és jellemzően egymást követő napokon voltak a határidők, így könnyű torlódni a sok teendő és program mellett.

Szállás

Tényleg időben érdemes intézni, lakhatási válsággal küzdenek. A sok pozitív említés mentén én is Butleréknél voltam, több házat kezel az idős pár. Iszonyatosan kedvesek, Tom az első héten minden nap bevitt minket az egyetemre. Ha a saját, messzebbi házukban laksz utána is szépen kérve fuvaroz a belvárosból is. Egy kis külvárosi autentikus pubba is elvittek minket, ami felejthetetlen élmény volt. Adnak biciklit az alap ár részeként lakattal, ami távolabbi ház esetén csaknem elengedhetetlen, de közelinél is sokat gyorsít a közlekedésen.

Alapból én is három másik károlissal laktam volna a saját házukban, viszont a szombám korábbi lakója váratlanul hosszabított két hetet szeptember közepéig, így erre az időre az egyik kifejezetten közeli házban (tíz perc séta az egyetem) kaptam helyet három ír lány mellett. Eldönthettem, hogy utána a segítségükkel átköltözzek a szánt helyre, vagy ha megtetszik az ideiglenes alternatíva maradhatok. A közelség és a lakótársak hazaingázásával hétvégére teljesen felszabaduló ház miatt inkább maradtam. Jó döntésnek bizonyult, mert így egyfajta bázisként funkcionálhatott a szállásom kisebb találkozásokra illetve nagyobb vendégségekre.

Voltak kisebb hibák, a korábbi lakosok az air fryerek és mosógép takarítását hírből sem ismerték az állapotok alapján. Ezeket én orvosoltam, de bármi más esetén Tom nagyon hamar kezelte a problémát. Külön kéréseket is érdemes megpróbálni, a teregetéshez hozott szárítót a garázsba, fölös hajszárítójuk is pont volt.

Az egyetemi szállások habár drágák jó minőségűek, attól függően hogy mennyire ügyesen intézzük még olcsóbb is lehet mint alternatívák, de ezek a félévre nagyjából 2700 eurótól kezdődnek. Én havonta 480-ért csaknem fele annyi pénzből tudtam megoldani, ezen az áron a kifejezett közelséggel a legjobb kombinációt kaptam, volt aki havi 1000 euróért bérelt szobát a belvárosban és még az áram számlát is külön kellett intéznie.

Club-ok, Society-k

Az egyetemnek 70+ club-ja (sport) és society-je (minden más) van. Egyszeri jelképes tagsági díjért (5-20 euró) bizonyos kivételekkel felszerelést is biztosítva lehet ezen keresztül igazából bármit kipróbálni és ismerkedni, sportból heti edzések vannak, utazásokat, közösségi eseményeket

szerveznek. Nagyon sokba csatlakoztam, de a legtöbbet vívni, íjászkodni jártam. Az outdoor pursuits B-s túrái is jók voltak. Kedvűnkre válogathatunk, biztosan lesz ami elnyeri a tetszésünket.

Szerintem ez az egyik legjobb része a UL-nek, tényleg akármit ki lehet próbálni, ha nem tetszik akkor nem jársz és csak pár euród bánta.

Látványosságok

Írország gyönyörű hely. Én többek között a Ring of Kerry, Aran Islands (pontosabban Inisheer), Giant's Causeway, Devil's Ladder és Coumshingaun Loop túrákat csináltam meg. Természetesen ízlés kérdése, de a városokhoz képes a túrák, hegymászások sokkal nagyobb élményt nyújtottak, szerintem ezzel érdemes a legtöbbet foglalkozni ha bírja az ember. Mindegyik a maga módján kihagyhatatlan volt, de a Devil's Laddert mint legmagasabb csúcs (1038m) kiemelem, leírhatatlanul szép a kilátás a tetejéről, 360 fokban. Egész napos program és autóval lehet megközelíteni, de megéri felmászni egy patakban.

Érdeemes találni valakit aki komppal jött vagy 25 év fölötti és hajlandó autót bérelni, mert közösen összedova a benzint nagyon sok saját túrázást lehet megejteni.

Devil's Ladder a csúcsra menet

Az egyik legjobb döntésem volt Erasmusra menni, ha teheted és megfordult az ötlet a fejedben mindenképp élj a lehetőséggel. Végig azt gondoltam hogy úgy fogom érezni nem használtam ki

eléggé, ezért is foglalkoztam ilyen sok mindennel. Végül mégis sikerült elégedetten, életre szóló élményekkel és barátokkal hazatérnem, alig van amit máshogy csinálnék ha időutaznék.

Szívesen segíték ha kérdésed lenne, köszönöm ha elolvastad, és sok sikert a jelentkezéshez! :)

Instagram: m0rz0l email: kovacsmarcell8890@gmail.com

Képek:

